

Практична робота №7. Графи. Найкоротші шляхи

2025.11.23, м. Кременчуцьк

Створив: Огнєвський О.Є.

Мета: набути практичних навичок розв'язання задач пошуку найкоротших шляхів у графі та оцінювання їх асимптотичної складності.

Задача для самостійного розв'язання

16. Маємо дві короткі послідовності символів: «AABBC» і «ABABA». Знайти найдовшу спільну підпослідовність символів, використовуючи алгоритм Хаббарда

Будуємо таблицю

	0	A	B	A	B	A	B
0	0	0	0	0	0	0	0
A	0	1	1	1	1	1	1
A	0	1	1	2	2	2	2
B	0	1	2	2	3	3	3
B	0	1	2	2	3	3	4
C	0	1	2	2	3	3	4
C	0	1	2	2	3	3	4

Максимальне значення - 4.

Відновлення LCS (рухаємось назад за «стрілками» Хаббарда)

Починаємо з $L[6][6] = 4$:

- $S1[3] = B, S2[6] = B \rightarrow$ в LCS
- $S1[2] = A, S2[5] = A \rightarrow$ в LCS
- $S1[1] = A, S2[3] = A \rightarrow$ в LCS

- $S1[1] = A, S2[1] = A \rightarrow$ (але вже не додаємо, бо збіг по індексах)

Так отримуємо послідовність у зворотному напрямку:

B B A A $\rightarrow$ перевертаємо $\rightarrow$ A A B B

Результат: Найдовша спільна підпослідовність: AAB^B

Контрольні питання

---

1. У чому полягає задача знаходження найдовшої спільної підпослідовності (LCS)?

Задача LCS полягає в тому, щоб знайти найдовшу послідовність символів, яка:

зустрічається в обох рядках, у тому самому порядку, але не обов'язково підряд.

Тобто LCS - це максимальна спільна підпослідовність двох (або більше) послідовностей.

2. Які головні методи можна використовувати для знаходження LCS?

Основні методи:

Рекурсивний метод Пряме визначення через порівняння останніх символів (експоненційна складність).

Алгоритм динамічного програмування (DP) Використовує таблицю (матрицю) для пошуку оптимального результату. Складність: $O(n \cdot m)$.

Алгоритм Хаббарда Покращений варіант DP з оптимізацією пам'яті та використанням напрямків руху для відновлення LCS.

Алгоритм Гірша—Бергера (для великих послідовностей) Зменшує пам'ять до $O(\min(n, m))$.

3. Як працює алгоритм динамічного програмування для LCS?

Динамічний алгоритм створює таблицю:

$L[i][j]$ - довжина LCS для перших i символів першого рядка і перших j символів другого рядка

Рекурентні формули:

Якщо символи збігаються: $L[i][j] = L[i-1][j-1] + 1$

Якщо не збігаються: $L[i][j] = \max(L[i-1][j], L[i][j-1])$

Після заповнення таблиці - результат у $L[n][m]$.

Для відновлення самої підпослідовності рухаються назад з правого нижнього кута таблиці.

4. Як працює алгоритм Хаббарда для знаходження LCS?

Алгоритм Хаббарда використовує динамічне програмування, але з оптимізацією для економії пам'яті. На відміну від класичного підходу, який вимагає $O(m \times n)$ пам'яті, алгоритм Хаббарда може працювати з $O(\min(m,n))$ пам'яті.

Кроки алгоритму:

- Ініціалізація: Створюється масив довжиною $\min(m,n) + 1$, де m та n — довжини вхідних рядків
- Заповнення таблиці: Алгоритм проходить по рядках і стовпцях, оновлюючи значення в масиві
- Відстеження змін: Зберігається лише поточний рядок таблиці, а не вся таблиця

5. Переваги та недоліки DP та алгоритму Хаббарда Динамічне програмування

Переваги:

- гарантує оптимальний результат,
- зрозумілий і широко використовується,
- легко реалізується.

Недоліки:

- потребує $O(n \cdot m)$ пам'яті,
- не найшвидший для дуже великих текстів.

Алгоритм Хаббарда

Переваги:

- компактніше зберігає інформацію про напрямки,
- пришвидшує відновлення LCS,

- може оптимізувати використання пам'яті.

Недоліки:

- складніша реалізація,
- все ще потребує $O(n \cdot m)$ часу,
- менш універсальний, ніж класичний DP.

6. Практичні застосування задачі LCS

Задача знаходження LCS використовується у:

Системах контролю версій (Git, SVN)

- для пошуку відмінностей у файлах.

Порівнянні текстів

- визначення схожості документів, пошук змін.

Біоінформатиці

- порівняння ДНК, білкових послідовностей.

Редакторах коду

- підсвітка різниць (diff).

Компресії даних

- пошук повторюваних структур.

Виявлення plagiatu

- оцінка подібності текстів.